

SPLITLEASING – BILER

Splitleasing er for nogle lønmodtagere et skattemæssigt fordelagtigt alternativ til beskatning af fri bil. I praksis stilles der en række formalitetskrav, der skal være opfyldt, for at en splitleasingordning skattemæssigt kan godkendes. Er disse formalitetskrav ikke opfyldt, kan slutresultatet blive, at medarbejderen mod forventning alligevel beskattes af fri bil, dog reduceret med en egenbetaling. Dette har en hovedansvarshaver måttet sande!

Splitleasing

Hvis en arbejdsgiver leaser en firmabil, som stilles til privat rådighed for en medarbejder, skal medarbejderen beskattes af fri bil.

Splitleasing er en ordning, hvor arbejdsgiveren og medarbejderen hver især indgår en separat aftale med et leasingelskab om at lease den samme bil. Ordningen indebærer, at arbejdsgiveren og medarbejderen hver især betaler præcis den del af de samlede omkostninger til bilen, som vedrører deres respektive andel af bilens kørsel, og at de hver især hæfter økonomisk over for leasingelskabet. Ordningen medfører samtidig, at medarbejderen ikke skal beskattes af fri bil, fordi medarbejderen selv betaler sin private andel af de samlede leasingomkostninger og dermed selv bærer den økonomiske risiko ved splitleasingordningen.

Krav til leasingaftalerne og krav om kørselsregnskab

For at medarbejderen kan undgå beskatning af fri bil, skal følgende krav opfyldes:

1. Der skal indgås skriftlige, separate leasingaftaler mellem henholdsvis leasingelskab og arbejdsgiver samt leasingelskab og medarbejder.
2. De samlede udgifter til bilens drift, afskrivning og forrentning, som alle er indeholdt i leasingydelsen, skal fordeles proportionalt mellem parterne på grundlag af den faktiske erhvervsmæssige kørsel og den faktiske private kørsel opgjort efter kilometer.
3. Hver part skal betale leasingydelsen direkte til leasingelskabet.
4. Der skal løbende føres et detaljeret kilometerregnskab, der viser såvel den erhvervsmæssige som den private kørsel.

Rent praktisk beregner leasingelskabet i første omgang de løbende acotobetalinge på grundlag af parternes forventede kørselsbehov, og herefter afregner leasingelskabet regelmæssigt eventuelle differencer med hver af parterne på grundlag af det førte kilometerregnskab.

Det er vigtigt, at leasingaftalerne opfylder alle de nævnte betingelser. I modsat fald er der en risiko for, at aftalerne tilsidesættes skattemæssigt med den konsekvens, at medarbejderen bliver beskattet af fri bil.

Krav til kørselsregnskab

Der skal løbende føres et detaljeret kilometerregnskab, der viser såvel den erhvervmæssige kørsel som den private kørsel. Kørselsregnskabet skal indeholde:

- Kilometertællerens udvisende ved den daglige kørsels begyndelse og ved dens slutning
- Datoen for kørslen
- Den daglige kørsels fordeling mellem privat og erhvervmæssig kørsel. For den erhvervmæssige kørsel skal der være angivet bestemmelsessted og lignende notater, der kan sandsynliggøre/dokumentere den erhvervmæssige kørsel.

Hovedanpartshaveren, der blev beskattet af fri bil

Landsskatteretten har underkendt en splitleasingaftale med den konsekvens, at en hovedanpartshaver blev beskattet af fri bil.

Landsskatterettens begrundelse for at tilsidesætte splitleasingaftalen var følgende:

- Der var ikke indgået separate leasingaftaler
- Der var kun sket afregning mellem leasinggiveren og leasingtagerne én gang årligt
- Kørselsregnskabet opfyldte ikke de gængse krav.

Ad leasingaftalen

Der var kun indgået én samlet leasingkontrakt mellem leasinggiver på den ene side og hovedanpartshaveren og hans selskab på den anden side. Efter praksis skal der være vandtætte skotter mellem leasingaftalerne, hvilket kun kan opfyldes, hvis der indgås to separate leasingaftaler.

Ad afregningsinterval

Leasingaftalen indeholdt en ”foreløbig” fastsættelse af den private kørsel til 30 % og 70 % til erhvervmæssig kørsel for selskabet. Leasingaftalen løb over 12 måneder, og den endelige fordeling blev kun opgjort én gang, nemlig ved leasingaftalens udløb.

Slutafregning én gang årligt var efter Landsskatterettens opfattelse ikke tilstrækkeligt til, at kravet om, at der løbende er ført kontrol af fordelingen mellem privat og erhvervsmæssig kørsel, var opfyldt.

Månedsvise afregning er formentlig det mest almindelige. I praksis er der dog godkendt kvartalsvis afregning, da det var kutyme.

Ad kørselsregnskab

Fordelingen mellem erhvervsmæssig og privat kørsel var sket ud fra GPS-udskrifter. Disse udskrifter angav ikke bestemmelsessted mv. for den erhvervsmæssige kørsel, der kunne dokumentere den erhvervsmæssige kørsel.

I øvrigt var der i mindre målestok sket kørsel for andre selskaber/virksomheder. En sådan kørsel er privat kørsel blandt andet set i relation til en splitleasingaftale.

Slutresultatet af Landsskatterettens afgørelse

Den indgåede splitleasingaftale kunne ikke godkendes på grund af formalitetsmangler mv. Hovedanpartshaveren skulle derfor beskattes af fri bil. Værdi af fri bil blev opgjort til 307.950 kr. pr. år. Denne værdi blev dog nedsat med egenbetaling i henhold til leasingaftalen på 99.381 kr., hvilket medførte en forhøjelse af hovedanpartshaverens indkomst med 208.569 kr. på årsbasis.